

šwekelicz nemožecze, ton Schaz, a ta Ursacha teje Weketošzje, je welje woscha a wetscha, tak so wschitko na Semi, schtož wy Czlowezy wulke menujecze, niczo neje, tak so jeno rjeka, a ja je sam hinaf menowacz newjem, hacz jene wulke Weketeje: Pschetož wona dyrbi jena bes Konzawjeczna, newumjerena Weketošz bydž, kotraž wschitku Wokošoz, Wulkošz, a wschitko czajne a sachodne pschewazi, a nemože wosche, kibal stem Sstowom (wulka) menowana bydž.

II. Njetk dyrbeli my schak tejšch wuknycz temu Prjedowanju wjericz, a je nakožicž. Pschetož tudy štyšimny jeneho krasneho Prjedaria, ton frosemi tu te wokoše wulke Sskutki Bože prawje, a može jara derje wot nich rečecž, pschetož won derje wje, kajku wulku Schkodu ton Czert naczinil je, ale won lada a posnaje stem, so šmy my kudži Czlowezy psches teho Džeszja Narod, wokošo a daloko psche Zandželstu Naturu cžeszeni byli.

Ton Czert ma po šwojej stworenej Naturi tejšch Zandželste Bnczje. Ale won je wot šwojej prjenschej Krasnošzje wotpannt, psches Hordosž a Nepscheczelskwo pscheczjwo Bohu, a neje (kajž ton Zaposchtot Judasch we šwojim Liski praji) šwoje Mjesto sšhowat, a je potom tu czlowstu Schlachtu tejšch stasyl, tak so šo won sašo nochze, a tejšch nemože k Bohu wobrocžicž, a smim wujednany bydž. Tak netrebaju cži družny šweczi Zandželjo, kotřiz we šwojej

Czistoszi a Porizroszi wostali šu, tajkeje Dobrotu palu sa šo, a hacz runje woni tu Cžesz wot teho Ssyna Božeho we jich Naturi nimaju, da nam tolla tušamu nesawidža. Haj to je jich najwetsche Weketeje, so my ktej šamej pschischli šmy, a nešmy teho Czerta hegen, ale Bože Džeczi, a teho jeniczkeho narodženeho Ssyna Božeho šobu Herbojo wordowali. So šu woni njetko naschi, a my jich Towarschojo. Woni šo nehanibuja, dyž to šame tym kudym Pastyrjam a zykemu Sswjetu prjedowacz dyrbja, ale djerža to sa jich Sbožje, a cžinja je šwutrobnej Weketošzju a škoshtom. Tak so woni je niz psches jeneho dadža prjedowacz, ale tejšch potom Prjedowanju šwulkej Romadu a Syktu, weketeje a škoshtom wot teho spjewaju, a chzedža radži, so bychu Nebeska a Semja polne Weketeja byte.

Dy bychmy to prawje wopomnili a šwutrobi wšali, da dyrbeli my Czlowekošo šo bes šobu wutrobnje lubowacz a cžesziscž, dy bychmy tejšch hewak niczo wot teho nemjeli: Pschetož ja hjescheje nereczu wot teho Wuzitka a Nakoženja, wot kotrehož ton Zandžel we tych Sstowach reczi a praji: Wam je šo ton Sbožnik narodzil, ale jeno wot teje Cžeszje. Haj dy by nam ta prawje šwutrobi schka, da bychmy schak nidy žaneho Czloweka Nepscheczjel nebyli. Pschetož schtu chžyt schak to Šnamjo hidžicž, aby jemu šteho cžinicž, kotrež Czjelo a Duschu ma, kajž moj a twoj Boh? Nedyrbeli da my tajkeje Cžeszje dla, kotruž je nam